

Puhe seuran 30-vuotisjuhlakokouksessa

Kenraaliluutnantti U Poppius

Johtokunnan puolesta pyydän lausua arvoisat kutsujäsenemme, seuramme luottamustehtävissä toimineet ja toimivat sekä arvoisat muut seuramme jäsenet tervetulleiksi 30-vuotisjuhlakokoukseemme.

Olemme päiväjuhlassa kuulleet seuramme 30-vuotistaivalta asian-
tuntevasti kuvailevan esityksen. Arvovaltaisella tavalla on meille myös
esitetty näkemyksiä sotatieteellisen tutkimustyön merkityksestä.

Avatessani nyt tämän juhluvuotemme vuosikokouksen pyydän aluksi
esiintuoda yhteisen kiitoksemme kaikille niille — niin korkeissa joh-
toasemissa oleville kuin nuoremman yleisesikunta-upseeripolven edus-
tajille, jotka ovat olleet näinä seuramme alkuvuosikymmeninä sota-
tieteellisen tutkimustyön uranuurtajia. Tämä työ on vaatinut paitsi
elävää innostusta myös sitkeyttä ja tarmoa sekä erityisesti sotiemme
jälkeisinä vuosina uskoa ja luottamusta asiamme oikeutukseen.

Suomen sotatieteellisellä seuralla on ollut onni saada johtajakseen
käytännöllisesti katsoen koko tähän astisen taipaleensa ajan jalkaväen-
kenraali E Heinrichs — kokoava persoonallisuus, etevä sotilas ja tut-
kija, taitava kasvattaja ja syvälinen ihminen. Me pyydämme tänä
seuramme juhlapäivänä esittää kunnioittavat hartaat kiitoksemme
harvinaislaatuisen puheenjohtajakauden suorittaneelle arvoisalle kun-
niajäsenellemme hänen uhrautuvasta ja suuriarvoisesta työstään
maamme sotatieteellisen tutkimustyön vainiolla.

Suomen sotatieteellinen seura on saanut puolustusvoimain johto-
portaiden taholta osakseen aina ymmärtämystä ja tukea. Tälle me
annamme suuren arvon ja olemme siitä kiitollisia.

Viime vuosina olemme pyrkineet laajentamaan näköpiiriämme hake-
malla kosketusta niihin tieteellisiin piireihin, joiden edustajille maan-
puolustusasiat ovat olleet läheisiä. Arvovaltaiset kutsujäsenemme ovat
antaneet arvokkaan panoksen seuramme toimintaan. He ovat olleet
ikäänkuin siltana muiden tutkimusalojen ja meidän tutkimustyömme
välillä. Samalla kun heitä tästä parhaiten kiitämme, toivomme yhteis-
työn jatkuvan ja mahdollisuuksien mukaan vielä kehittyvänkin. Tähän
tulisi meidän omalta osaltamme pyrkiä.

Kansamme yhteistyössä oleville yhdistyksille ja järjestöille pyydän
myös tässä yhteydessä esittää parhaat kiitoksemme siitä arvokkaasta
avusta, jota heidän kauttaan olemme eri tieteiden ja myös käytännön
aloilla saaneet.

Seuramme hallintoelimien, johtokunnan ja viime vuosina sotatie-
teellisen neuvottelukunnan välityksellä ovat seuramme vanhemmat
jäsenet suorittaneet arvokasta ja uhrautuvaa työtä nykyisin jo tyy-
dyttävään kasvuun päässeen vapaan sotatieteellisen tutkimustyön
hyväksi.

Tänä juhlapäivänämme on meillä syytä antaa tunnustus ja esittää
parhain kiitoksemme kaikille niille jäsenille, jotka ovat vuosien
kuluessa toimineet seuramme toimitsijoina tai luottamustehtävissä.
Erityisen näkyvällä paikalla ovat olleet seuramme sihteerit. Nämä hen-
kilöt ovat tosiaan kantaneet päivän taakan ja helteen. Joskin johto-
kunta puheenjohtajan esikuntana on suorittanut uhrautuvaa ja päte-
vää työtä luodessaan edellytyksiä vapaalle tutkimustyölle ja sitä ohja-
ten, niin ovat kuitenkin seuramme sihteerit puheenjohtajan välittömän
johdon alaisina joutuneet käytännössä toimimaan sinä moottorina,
jonka käynti on ollut ratkaisevaa seuramme toiminnalle. Voimme iloita
siitä, että meillä on vuosien mittaan ollut hyviä sihteereitä, joille kai-
kille tässä yhteydessä parhain kiitos.

Seurassamme on kaksi suurta ryhmää luottamusmiehiä — arvoste-
lulautakunta ja selostajat. Kummatkin ovat olleet sotatieteellisen tut-
kimustyön työsaralla tärkeitä tekijöitä. Joskin voisi sanoa, että seu-
ramme sydämen sykintä ja hengityksen volyyymi riippuu jäsenistön
työkapasiteetista, niin on kuitenkin huomattava, että työmme tulok-
sista melkoinen osa on peräisin juuri selostajien rintamalta. Tutki-
mustöiden laatu ja pätevyys ovat taas suuresti riippuvaisia arvostelu-

lautakunnasta. Tuntuu siltä, että seuramme arvostelulautakunnat ovat olleet hyviä tuomareita. Tutkimustyöhän ovat niin aiheiden valinnan kuin käsittelyn pätevyys puolesta täyttäneet melkoisia vaatimuksia. Arvostelun ruuvia ei kuitenkaan ole vuosien mittaan kiristetty niin kireälle, että se olisi päässyt lamaanuttamaan työskentelyä. Arvostelulautakunnan toiminta on ollut suuntaa viitoittavaa ja ansiokkaalla tavalla tutkijoita kasvattavaa.

Kolmikymmenvuotistaipale on takanamme. Tie on viitoitettu, työmuodot ovat vakiintuneet, mutta kaikkea voi kuitenkin aina kehittää. Tässä suhteessa sallittakoon muutama ajatus.

Julkaisu toimintamme on ollut suhteellisen suppeaa, mutta se on saavuttanut vakiintuneet muodot. Vuosijulkaisumme Tiede ja Ase on kehittynyt vapaan sotatieteellisen tutkimustyön tulosten esittelijäksi. Samalla kun tämän pääjulkaisumme korkea taso on kaikin keinoin säilytettävä, olisi tulevaisuudessa pyrittävä julkaisemaan laajahkoja erikoistutkimuksia myöskin itsenäisinä. Julkaisu toiminnan korkean tason ylläpitäminen samoin kuin sen mahdollinen laajentaminen vaativat entistä tehokkaampaa tutkimustyötä. Seuramme keskuudessa olisi pyrittävä vakavasti tutkimustyön piiriin saamaan entistä runsaammin uusia voimia vanhempien silti jättämättä harrastustaan.

Tutkimustyön kehittämistä silmällä pitäen on seuramme aikaansaamalla tutkimustöiden keskuskortistolla oma merkityksensä. Tämän kautta voivat nekin työt, joita ei julkaista, päästä yleiseen tietouteen ja näin hyödyttämään niin sotatieteellistä tutkimustyötä kuin myös käytännön elämää. Se seikka, että tutkimustyö ei mahdollisesti tulisi painotuotteena julkaistavaksi, ei enää pitäisi vaikuttaa yrityshaluun.

Olisi toivottavaa, että seuramme vanhemmat ja kokeneimmat jäsenet edustamansa alan suomien edellytysten mukaan pyrkisivät luomaan mahdollisuuksia nuoremmille tutkijoille sekä myös heidän työskentelyään opastamaan. Näin toimien olisi ehkä mahdollista saada aikaan entistä vireämpi tutkimustyö käytiin. Tämä olisi tarpeen Tiede ja Ase-julkaisuammekin varten.

Tutkimustyön ohjaukseen ei seurassamme aikaisemmin ole kiinnitetty sanottavaa huomiota. Tämä tietenkin on vapaan tutkimustyön periaatteiden mukaista. Mutta tätä haittaamatta voitaneen kuitenkin täysin vapaan aihevalinnan ohella pitää ohjelmassa myös ennakoita

määrätyistä aiheista suoritettavaa tutkimustyötä, kuten viimevuosina on tapahtunut. On kuitenkin pidettävä huolta siitä, että nämä laajemmat ja suuremmilla stipendeillä palkittavat työt eivät ajan mittaan syrjäytä suppeampia aiheita käsittelevää tutkimustyötä, sillä viimeksi-mainittujen avulla tapahtuu toisaalta nuoremman tutkijapolven kasvattaminen, toisaalta varttuneemman tutkijan, jolla usein ei virkatehtävien vuoksi ole aikaa antautua pitkäaikaiseen työhön, arvokkaiden kokemusten esille tuominen.

Tutkimustyön laajentamiseksi ja syventämiseksi olisi kenties syytä kehittää myös palkitsemisjärjestelmää. Joka tapauksessa voitaneen sanoa, että tehostuneen työskentelyn edellytyksenä on stipendimäärärahojen kartuttaminen. Tähän pitäisi seuralla olla mahdollisuuksia.

Yhteyden ylläpitämiseksi muuhun maanpuolustukselliseen tutkimustyöhön kuin myös muihin tieteellis-teknillisiin yhteisöihin olisi seuramme piirissä kenties syytä laajemmassa määrin kuin aikaisemmin toteuttaa kutsujäsenjärjestelmää sekä muuten laajentaa jäsenpiiriä sääntöjen sallimissa puitteissa. Myös ulkopuolisten esitelmöitsijöiden vierailuja voitaisiin mahdollisesti entistä säännöllisemmin järjestää.

Tulevaisuutta ajatellen olisi toivottavaa, että kukin jäsenistöömme kuuluva voisi seuramme piirissä löytää itselleen sopivia aiheita, jotka häntä kiinnostaisivat niin vastaanottajana kuin aktiivisena tutkimustyön suorittajana. Näin voisi seuramme vapaan sotatieteellisen tutkimustyön edustajana edelleenkin palvella yhteistä maanpuolustusasiaamme.